

[Arne Bjerregaard.]

da i al fald, at der er grus nok og mange steder alt for meget sand og mange steder alt for meget ler og mange steder alt for meget kridt. Jeg tror nok, at de første hundrede år kan vi såmænd godt udnytte alt det, vi får brug for i dette samfund, uden at vi overhovedet kommer til at mangle nogen af disse råstoffer. At man just på grund af råstofmangel skal lave en lov, finder jeg derfor sådan set ikke nødvendigt.

Hvis man vil kigge på grus, så kan man simpelt hen kigge på hele den jyske højderyg. Der vil man finde grus i et metertykt lag; der er rigeligt at tage af. Jeg ved nok, at man har forbudt ralgravning oppe hos os i Hanherred, fordi man sagde, at vi tager rallen, og så bliver der ikke noget tilbage. Kære venner, på én nat kommer der tit mere fra Norge, end vi graver i næsten 10 år i dette område! Jeg ved nok, at kystinspektoratets undersøgelser osv. bestrider dette. Men spørg de lokale! De vil sige noget andet om tilvæksten af ral i dette område.

Sådan kan man fremføre en masse argumenter imod, at man i grunden skulle passe så meget på de råstoffer, vi næsten har alt for meget af, og som generer os mere, end de sådan set gavner os. Men vi er i kristeligt folkeparti ikke imod, at man har en vis planlægning. Et samfund er nødt til at have en vis planlægning. Man er også nødt til at have en vis beskrivelse af, hvad vi i grunden har af materialer i vores undergrund, og hvilke muligheder vi har for at udnytte dem rimeligt i fremtiden.

Vi vil gerne være med til en videreudvikling af denne undersøgelse af, hvad vi har. Men at give en bemyndigelse til ministeren til at råde over det får man mig ikke til i dag. Vi vil være med til at behandle de enkelte dele positivt i udvalget.

Hjortlund Christensen (DR):

Fra retsforbundets side er vi meget tilfredse med dette lovforslags fremsættelse. Vi er desværre ikke medlem af udvalget om fysisk planlægning, men vi må bede om, at man sørger for et minimum af administration og bureaukrati for at gennemføre disse love og undersøgelser, som vi i allerhøjeste grad mener vi har behov for.

Jeg skal ikke gå i dybden i denne sag, men vi vil følge lovforslaget og eventuelle ændringsforslag med megen interesse. Jeg kan yderligere udtrykke et ønske om, at vi her er inde

på noget af det, der betyder meget for tilvæksten i vort lille land. Jeg kan fra retsforbundets side give udtryk for, at det da var ønskeligt, om ministeren, eller i al fald hans ministerkolleger, ville interesse sig lidt mere for den øvrige del af jordens overflade på en mere retfærdig måde.

Waldorff (VS):

Intentionerne med lovforslaget er sikkert gode nok, nemlig at sikre en planlægning af anvendelsen af de naturlige ressourcer. Man kan så være skeptisk over for, om det faktisk vil blive resultatet, altså om der ud af de mange bemyndigelser vil komme noget, der ligner en samlet rationel anvendelse af ressourcerne.

Selv om vi således kan støtte de gode hensigter med forslaget, så vil vi selvfølgelig gøre opmærksom på de oplagte mangler og usikkerhedsmomenter, der er i forslaget. Et af disse usikkerhedsmomenter er den strukturrationalisering af råstofudnyttelsen, som vi ser som en mulig konsekvens, og hvor en stigende monopolisering ikke kan udelukkes. Det er i hvert fald ingen garanti for en rationel udnyttelse af ressourcerne.

Det er også vigtigt at pege på, at hele spørgsmålet om udnyttelse af råstoffer stadig er underlagt de frie kræfters spil. Det er konfirmeret og blåstemplet igennem vores tilstedeværelse i fællesmarkedet. Man er altså underlagt private erhvervsinteresser, som på alle områder er den virkelige forhindring for en fornuftig ressourceanvendelse.

Her er det oplagt endnu en gang at fremhæve, at olie- og gasforekomsterne er uden for dette lovforslag, og det ændrer ikke noget ved denne sag, at der er kommet nogle besvarelser fra ministeriet, som angiver en række formelle grunde til, at det altså ikke hører hjemme i denne sammenhæng.

Endelig skal vi også understrege, at det, der her forstås ved en rationel udnyttelse af ressourcerne, i alt væsentligt kun er et forsøg på at begrænse den værste rovdrift. Det er på ingen måde en udnyttelse, som svarer til den brede befolknings virkelige interesser, for det er selvfølgelig ikke muligt i dette samfund.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg kan glæde mig over, at næsten alle med forskellige variationer har erkendt baggrunden for lovforslaget, der er den ressource-situation, vi står over for i de kommende år. Det er jo